

บทที่ 2

การวิเคราะห์ผลของเทคโนโลยี

เรื่อง

Technological Change and Rural Woman:

A Conceptual Analysis*

การศึกษาผลทางตรงของเทคโนโลยีต่อสตรีในชนบท เราชารพิจารณาในแง่สวัสดิการในลักษณะของ “คุณภาพชีวิต” มากกว่ากระกระจายรายได้ คุณภาพชีวิตนั้นไม่ได้คำนึงถึงรายได้อย่างเดียว แต่หมายถึงแบบแผนการใช้เวลาของสตรีเหล่านั้นด้วย การศึกษานี้ริ่มด้วยการแบ่งเวลาของสตรีออกเป็น 3 ประเภทตามการใช้

1. เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งสมมุติให้ $= H_c$ และถ้าให้ $W =$ รายได้ต่อหน่วยเวลา เราจะได้

$$Y = w.H_c \quad (1)$$

เมื่อ Y เป็นรายได้ (ที่เป็นตัวเงิน) ซึ่งได้จากการทำงานในเชิงเศรษฐกิจ

2. เวลาในการทำงานบ้านซึ่งไม่ได้ค่าตอบแทน หรือ H_u

3. เวลาที่เหลือ หรือ H_r ซึ่งใช้ในการนอน รับประทานอาหาร พักผ่อน สันทานการเป็นต้น

เวลาทั้ง 3 ประเภทจะต้องรวมกันแล้วเท่ากับเวลาทั้งหมด (24 ชั่วโมง)

$$H_c + H_u + H_r = H \quad (2)$$

เมื่อเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปอาจมีการเปลี่ยนแปลงในการใช้เวลาของสตรี เช่น ความสะดวกสบายทำให้เวลาในการทำงานบ้านลดลง จาก H_u เป็น $H_u' = (H_u - \Delta H_u)$ ถ้าเวลาที่เหลือ

* บทความนี้สรุปจาก

Almed, Iftikhar et al. Technology and Rural Women : Conceptual and Empirical Issues. London : George Allen & Unwin, 1985.

ถูกใช้ไปในการพักร่อน จะทำให้ H_r เพิ่มเป็น $H_r' = (H_r + \Delta H_r)$ หรืออาจใช้ในการทำงานเชิงเศรษฐกิจซึ่งจะทำให้ H_c เพิ่มขึ้นเป็น $H_c' = (H_c + \Delta H_c)$ ซึ่งกรณีหลังนี้อาจขึ้นกับปัจจัยอื่น เช่น โอกาสในการทำงาน แต่โดยทั่วไป เราจะได้

$$-\Delta H_u = \alpha \cdot \Delta H_c + (1-\alpha)H_r \quad 1 \geq \alpha \geq 0 \quad (3)$$

ถ้า $\alpha = 1$ หมายถึง เวลาที่เหลือใช้ทำงานเชิงเศรษฐกิจทั้งหมด และ

$\alpha = 0$ หมายถึง เวลาที่เหลือใช้ทำงานอย่างอื่นทั้งหมด

ถ้า α อยู่ระหว่างค่าทั้ง 2 แสดงว่ามีการแบ่งเวลาที่เปลี่ยนแปลงไปใช้ทั้ง 2 แบบ ในจำนวนต่าง ๆ กัน

ในกรณีที่การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีทำให้สตรีทำงานเชิงเศรษฐกิจลดลง เช่น มีเครื่องจักรมาใช้แทนแรงงาน รายได้ของสตรีก็จะลดลง ในแง่ของสวัสดิการ การประมาณค่าในบ้านต้นจะใช้ดัชนีสวัสดิการ 2 แบบ คือ ดัชนีในเบื้องต้นรายได้ และดัชนีในเบื้องเวลาพักร่อน ซึ่งหมายถึงทั้ง H_r และ H_u ซึ่งโดยปกติไม่สามารถแยกจากกันได้

ถ้า Y^i เป็นรายได้ของกลุ่มสตรีที่ i

H_r^i เป็นเวลาที่เหลือก่อนการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี

Y^i และ H_r^i จะเป็นรายได้และเวลาที่เหลือหลังการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีตามลำดับ เมื่อเป็นเช่นนี้อัตราส่วนที่ได้ คือ

$$\frac{Y^i}{Y^j} = R_1^i \quad \frac{H_r^i}{H_r^j} = R_2^i$$

จะเป็นตัวชี้ผลกระบวนการของเทคโนโลยีต่อรายได้และการใช้เวลา โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

1. $R_1^i > 1$ และ $R_2^i > 1$ แสดงว่าทั้งรายได้และเวลาที่เหลือเพิ่มขึ้น
2. $R_1^i > 1$ และ $R_2^i < 1$ แสดงว่ารายได้เพิ่มขึ้นแต่เวลาที่เหลือพักร่อนน้อยลง
3. $R_1^i < 1$ และ $R_2^i > 1$ แสดงว่ารายได้ลดลงแต่เวลาที่เหลือมีมากขึ้น ซึ่งในกรณีนี้อาจเป็นผลจาก การว่างงานเนื่องจากเทคโนโลยีที่ก่อร่วมแล้วข้างต้น
4. $R_1^i < 1$ และ $R_2^i < 1$ แสดงว่าทั้งรายได้และเวลาที่เหลือของสตรีกลุ่มลดลง

ปัญหาที่ควรคำนึงถึง H_z และ H_u มี overlaid กัน การวัด H_r และ H_u จึงอาจมีปัญหามาก ส่วนการรวมดังนี้ทั้ง 2 เส้าด้วยกันอาจทำได้โดยการแบ่งประเภทของเทคโนโลยีดังนี้

1. ถ้าระดับรายได้เท่าเดิม ($R_c = 1$) เวลาการพักผ่อนมากขึ้นเมื่อเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลง อาจเรียกว่าเป็นเทคโนโลยีแบบ “ประยุคแรงงาน”

2. ถ้ารายได้คงที่ ชั่วโมงการพักผ่อนก็ลดลง เรียกว่า เทคโนโลยีแบบ “ใช้แรงงาน”

3. ถ้ารายได้คงที่ ชั่วโมงการพักผ่อนก็คงที่ เรียกว่าเทคโนโลยีแบบ “เป็นกลาง”

กรณี 1. เป็นกรณีที่สวัสดิการดีที่สุด และถ้าพิจารณาต่อไปโดยให้ L เป็นเวลาว่าง จากสมการ (1) และ (2) จะได้

$$L = H_r - \frac{Y}{W} - H_u$$

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง

$$L = \Delta H_r = \frac{Y \Delta w}{w^2} - \Delta H_u \quad (4)$$

เมื่อ H คงที่ ดังนั้น $\Delta H = 0$ และ Y ยังคงที่ตามขั้นตอนมุติในการจัดประเภทเทคโนโลยี ดังนั้น

$$\Delta H_r = \frac{\Delta w}{w} \cdot \frac{Y}{w} - \Delta H_u$$

หรือ

$$\Delta H_r = \frac{\Delta w}{w} \cdot H_c - \Delta H_u \quad (5)$$

จากสมการ (5) จะเห็นได้ว่า $\Delta H_r > 0$

$$H_c \Delta w > w \cdot \Delta H_u \quad (5a)$$

เงื่อนไขของสมการ (5a) คือ การเพิ่มรายได้จากอัตราค่าตอบแทนที่สูงขึ้นจะต้องมากกว่า การซดเชยจากการลดลงของโอกาสเสียรายได้เนื่องจากใช้เวลาทำงานในบ้านมากขึ้น

ในทางปฏิบัติในชนบทอาจมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ ขึ้นหลายประเภท บ้างก็เป็นเทคโนโลยีที่ประยุคแรงงาน บ้างก็เป็นเทคโนโลยีที่ใช้แรงงาน การวัดผลจะต้องวัดผลกระทบและต้องใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจในระหว่างเกณฑ์ที่วัดด้วยรายได้และเกณฑ์ที่วัดด้วยเวลาว่างตามความเหมาะสม สมกับสถานการณ์

สำหรับการยอมรับในการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เราอาจพบว่ามีแนวคิดในการวิเคราะห์ 2 ขั้นตอน ซึ่งสัมพันธ์กัน คือ

1. เทคโนโลยีอาจทำให้รายได้ของสตรีกลุ่มต่าง ๆ เพิ่มขึ้น การตั้งข้อสมมุติว่า รายได้คงที่จะส่งผลให้วงการที่ใช้ในการทำงานต้องลดลงเพื่อให้รายได้คงที่เสมอ

2. เมื่อรายได้ต่อชั่วโมงทำงานมากขึ้นและมีเวลาพักผ่อนมากขึ้น สตรีจะคำนึงถึงค่าเสียโอกาสที่เสียไป ดังนั้น ถ้ามีโอกาสในการทำงานเข้าจะทำงานมาขึ้นและมีการยอมรับในเทคโนโลยีนั้น

อย่างไรก็ตี การยอมรับเทคโนโลยีไม่ได้ขึ้นกับคนกลุ่มเดียวแต่ขึ้นกับการยอมรับจากคนกลุ่มอื่น ๆ ในสังคมด้วยเช่นกัน ดังนั้น หลักเกณฑ์การพิจารณาไม่ว่าจะเห็นด้านรายได้หรือเวลาจะต้องคำนึงถึงชนชั้นต่าง ๆ ในสังคมซึ่งจะเป็นผลกระทบของเทคโนโลยีต่อชุมชนในชนบทอย่างแท้จริง